

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

oktoober 2011 nr. 9 (131)

TÄNA LEHES

**Pildivõistluse
„Kihnu aastarin“
paremikust
sai südamlik
kalender**

**Vallavanem
selgitab
pikaleveninud
teedeehituse
tagamaid**

**Kas väikesaarte
kalur on
väljasurev liik?**

**Rahvaküsitluse
tulemustest**

**Kas uus
koolimaja tuleb?**

**Tublid
kaheksandikud
tuletõrje-
mängudel**

**Algab esimene
viulifestival**

Toimetus

Toimetaja
Anu Saare, tel 514 5223
kihnuleht@gmail.com

Väljaandja
Kihnu Vallavalitsus
Trükikoda Hansaprint
Tiraazh 250

Kihnu vald ostis väikebussi

Uue bussiga saavad tähtsad sõidud tehtud. Ruudu Paal sõidutas kõik soovijad eaketepäeva peole. Foto: Helyd Põlluste

Kihnu vallal on nüüd oma buss - 16 kohaline Renault Master, mida vallaelanikud vajalikeks sõitudeks tellida saavad.

Esimene suurem sõit uue bussiga tehti 1. oktoobril, mil Kihnu eakaid rahvamajas toimuvale eakate päevale sõidutati.

Vallavanem Ingvar Saare sõnul hakkab buss vallaelanikele teenust pakkuma – kui on vaja Kihnus mõnd olulist sõitu teha või suurema seltskonnaga mandrile sõita, saab bussi tellida.

Sõltuvalt sellest, kes reisib ja mis otstarbel, määratakse sõidule hind või otsustatakse see hoopis tasuta teha. Eakate päeval viidi bussireisijad peole muidugi tasuta, kuid kui mõni seltskond soovib minna teatrisse või ekskursioonile, tuleb reisi eest maksta. Bussi saab tellida ka näiteks perearstile minekuks, ka sellisel juhul otsustab vallavalitsus, kas ja kui palju sõit

maksab.

Sõidusoovist peab vallamajja teatama paar päeva varem, sest igapäevast bussi juhti palgal ei ole ning juhiga tehakse ühepäevane töövõtuleping.

Järgmise suurema väljasõiduna plaanivad vallavalitsuse ja volikogu liikmed ning majanduskomisjon teha tiir peale Pärnu lahe ääres asuvatele väikesadamatele ning sõita kuni Häädemeesteni välja. Kuna Kihnus plaanis sadamaehitus, siis tahetakse vaadata, mis mujal on tehtud.

Talvisel jääteel aga uus buss mandrile sõita ei saa, sest kaalub tühjalt 2400 kilo.

Valla uus Renault Masteri ostmiseks kulus 2900 eurot valla eelarvest ja 13600 euroga toetati riigieelarvest rahastatavast väikesaarte programmist. Varem ongi bussiost jäänud selle tõttu toppama, et toetusraha ei olnud ning ainuüksi vallakassast ei peetud selle ostmist otstarbekaks.

Anu Saare

Pildivõistluse paremikust sai südamlük kalender

Kihnu muuseum esitles mihkklipäeval kalendrit, mis on kokku pandud fotovõistluse „Kihnu aastaring“ võidutöödest, millel on kihnlastele omased tegemised läbi nelja aastaringi.

„Mulle väga meeldib see kalender, sest need fotod ja nende autorite väljaütlemised on minu südame ja meele järgi,“ ütles Noodi Maie uue kalendri esitlusel.

Kihnu ond mio südäme külges ette viksis kindi. Sii on kua kõegõ aerpasõm asi jõlus ning eriline- tulõb mõista tähele panna. (Kuraga Mari)

Kihnut on lihtne pildistada, sest saar on nii ilus. Mind inspireerib loodus ja ilus kultuur – usun, et paljud tunnevad sama (Nurme Silvia)

Miolõ meeldib Kihnu, sie ond mio koht. Mia jää siia kua edepidi. (Ruudu Heldy)

Kaheksa aastat tagasi Kihnu tulles sattusin täiesti uude elukeskkonda. Nüüd on Kihnu saanud minu koduks ja võlub jätkuvalt oma mitmekesise looduse, värvika kultuuriravamu ja südamluke inimestega. (Rahvamaja Hille)

„Erinevaid kalendreid on ju palju, aga kusagil pole selliseid nimesid, nagu Kuraga

Mari või Uiõda Jõnn, ning kusagil pole kihnu keelt,“ rääkis Maie. Ja lisas kohe, et Mark Soosaare koostatud kalendrites on ju samuti kihnu keel, aga kui nendes on näiteks „küünlakuu“, siis muuseumi kalendris on „küündlakuu“, mis talle endale rohkem meeldib. Selliseid keelelisi erinevusi on veelgi, seepärast arvab Maie, et kihnu keele kirjapanemise teemalisi arutelusid tuleb kindlasti, kuid see on pigem positiivne.

Kalendrisse ei saanud kirja kõik rahvakalendri tähtpäevad, vaid need, mis Kihnule omased. Samuti on kalender trükitud valgele tagapõhjale, et kõik saaksid seda täiendada ja märkmeid teha: kasvõi seda, millal juurvilja maha pandi ja hiljem vaadata, kuidas kuu faas saaki mõjutas. „Siit saab teada, et jõulukuu 3. päeval on Kihnu Jõnni (Uiõda Jõnni) 164. sünnipäev – seda mujalt ei leia,“ tõi ta näite.

Maie on hea meel, et 2009. aastal väljakuulutatud fotovõistlusega tulid kaasa eelkõige noored, sellegipoisi on ka kalendrisse trükitud fotod noortelt autoritelt: Ruudu Heldy (3 fotot), Kuraga Mari (2 fotot), Nurme Silvia (2 fotot), Kase

Meelis, Rahvama Hille, Karl Sutt, Nõlvaku Janno ja Kaerametsa Stiina.

Maie sõnul tõi fotovõistlus toredaid töid ja kui valik sai tehtud, selgus, et võidutööd sobivad imehästi kalendris erinevaid kuid ilustama. „Oli kevade, suve, sügise, talve pilte ja nende peal on mehi, naisi, lapsi, loodust – see kõik annab Kihnust tervikliku pildi,“ leidis muuseumi juhataja. Esikaanel on Nõlvaku Janno foto „Talveks spaasse“, mis ka Maie lemmikpilt.

Üheks kalendri väljaandmise põhjuseks on tutvustada rohkem muuseumi tegemisi ja teadvustada, et muuseum ei tegele ainult vana-de asjade, vaid ka tänaste tegemistega. „Jäädvustada ja väärtustada peaks ka tänapäeva elu, et ajaloo huvilistel oleks kunagi tulevikus lihtsam,“ leiab Maie. Tänu pildivõistlusele on muuseumil nüüd palju kvaliteetseid fotosid tänapäevast Kihnust.

Häid pilte toetab Tea Tammi kujundus ning Pajo trükikoja hea trükikvaliteet. Kalendri väljaandmist toetas kultuuriprogramm Kihnu kultuuriruum. Kalendrit saab ka osta, see maksab 2,5 eurot.

Anu Saare

Teedehitu

Aastaid oodatud ja hoogu kogunud mustkattega teede ehitus on selleks sügiseks nii kaugele jõudnud, et aluskate on paigaldatud, talveperioodil on töodes paus ning jaanipäevaks on Kihnus 5,9 km teid mustkatte all.

Vallaelanikel on tekkinud küsimusi, miks saavad tõlmuvabaks Lemsi küla ja Rootsiküla teed ja miks teedehitus nii kaua aega on võtnud.

Vallavanem Ingvar Saare sõnul valiti Lemsi ja Rootsiküla teed välja seetõttu, et on suusõnaline kokkulepe Sääreküla ja Linaküla kohalike teede vahetamises nende riigiteede vastu, mis põhjendatult on vajalikud riigimaantee pikenduseks. See tähendaks ühtlasi, et riigi teederaha suurenemisel paigaldab mustkatte nendele teedele riik ning nii jääb rohkem vahendeid teiste vallale jäävate teede remontimiseks.

„Kui me oleksime praegu pannud Linaküla ja Sääreküla ringile mustkatte ja annaksime need teed riigile üle, oleksime kulutanud vallaelarvest umbes 25 000 eurot valla raha ning 140 000 toetusraha, kui ülejäänud teed oleks ikka kruusateedeks jäänud,“ selgitas vallavanem.

Rootsikülas jõuti enne sügise saabumist niiskusega tehtud tee ei ole hea kvaliteetiga.

us kujunes keeruliseks

Lähiajal vallal uute teede ehituseks toetusraha ei ole näha ning pärast mustkattega teede üleandmist peaks vald aga ikkagi allesjäänud kruusateid hõõveldama ja tolmutõket peale vedama.

„Vallaelanikele ja valla rahakotile on selline kokkulepe pikas perspektiivist oluliselt kasulikum,“ lausus ta.

Vallavanema sõnul on suur tõenäosus, et riigiga saab vahetatud järgmised teed: Haavametsa-Lennujaam; Liiva-Tolli-Alametsa; Haigla-Lõpe-Vanarahvamaja (haigla juures kuni Rannametsani); Tungi-Tuletorn (Tungi juurest Rannani).

Üleantavad teed on riigimaanteed pikendused ja nende üleandmine on põhjendatud. Niisama kohalike teid paraku üle anda ei õnnestu, sest hea meelega annaks kõik teede riigile majandada. Vastu võetakse riigilt mõnevõrra vähem teid – vana jäätee pealesõit Liiva juurest ja Pajumetsa eest läbi minev lennuvälja tee lõik alates ristmikust, kust mustkate lõpeb.

Riik on võtnud suuna viia nende halduses olevad teed tolmuvabale katele, seda enam, et need asuvad elamute ääres. Kui ilmneb, et riigile pole võimalik teid üle anda, tehakse kõik, et mustkate saaks Linakülla ja Säärekül-

la vähemalt eluhoonete juurde. Lõplik seis selgub pindamistööde alguseks.

Kattega teedele raha rohkem

Teine oluline nüanss on, et kohalike teede investeringuteks eraldab riik rohkem raha kattega teedele kui kruusateedele. „Anname riigile üle need teed, millele ise mustkatet ei paigalda. Kuhu paigaldame ise mustkatte, neid üle ei anna ja nende teede eest on hooldusraha suurem,“ selgitas ta kasulikku kokkulepet.

Saare rääkis, et teede väljavalimine ei olnud lihtne ja ta mõistab inimeste pahameelt, kelle ukse taha mustkatet ei panda ning kes veel mõni aeg peavad tolmutõk-kega leppima. Valiku tegemine algas aga juba 2009. aasta kevadel kruusateede remondiks sobivate teede väljavalimisega ja see on olnud teemaks nii volikogus kui majanduskomisjonis, samuti ka 2011. aastal.

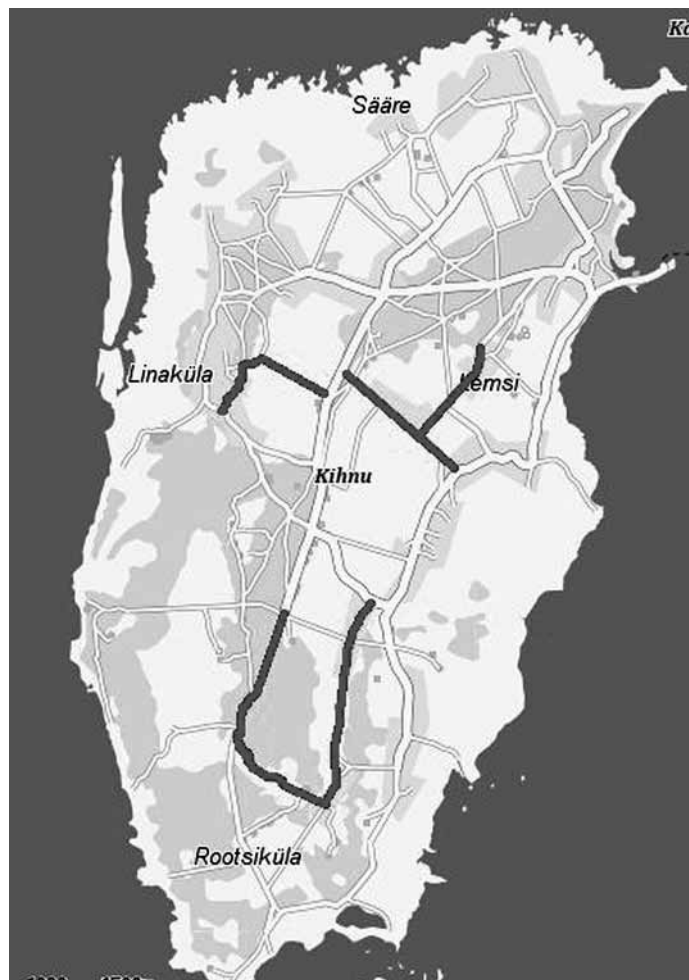
Miks aga ehituse alustamine nii kaua aega võttis, kui teed põhimõtteliselt 2,5 aastat tagasi välja valiti? Vallavanem selgitas, et kõik sõltub toetusrahadest ja raha olemasolus sai olla kindel alles 2010. aastal, ka siis mitte täielikult.

Nokk lahti, saba kinni

2010. aasta alguses oli teede ehituseks 115 tuhat eurot, sellest 100 tuhat eurot toetusraha Kihnu regionaalprogrammist ja 15 tuhat eurot oli võimalik kulutada vallaelarvest. Sellest aga ei piisanud, sest 5,9 kilomeetri teede ehituseks oleks vaja kokku 160 tuhat eurot ja Ingvar Saare sõnul ei julgenud vald sellistes olukorras ehitama hakata.

Lõppenud olid just muuseumi rekonstrueerimine ja tervisekeskuse ehitus, seepärast ei tahetud võtta riski, sest vabu ressursse vallaelarves ei olnud.

Samuti oli kogu Eestile ras-

kes majanduslikus olukorras raske ette prognoosida tulumaksu laekumist.

Samal aastal oli vald saanud riigilt 55 000 tuhat eurot rahvamaja rekonstrueerimisprojekti koostamiseks (8300 eurot) ja rekonstrueerimiseks (46 700 eurot). Kuna seda oli Saare sõnul ilmselt vähe ja oli kindel, et sellest rahast ei jätku isegi katuse ehituseks, tegi vald regionaalministrile taotluse see raha teehituseks üle kanda.

Lubav otsus küll tuli, aga see võttis nii kaua aega, et selleks ajaks oli hanke pakumise tähtaeg mööda läinud ning ehitajal polnud kohustust lepingut sõlmida.

„Nüüd oli raha teede jaoks küll olemas, aga vahepeal olid ehitushinnad läinud kallimaks ja selgus, et selle raha ei saagi enam samas mahus teid ehitada,“ rääkis Saare. Olukorra lahenduse-

na otsustati muuta tehnoloogiat ja kasutada freesipuru asemel teede aluspinnaks purustatud kruusa.

„Nüüd tulime rahaga välja ning saime tegutsema hakata,“ rääkis vallavanem. Tänavu 8. augustil sõlmiti leping ja järgmisel päeval läks ehitusteks. Enne sügisvihmade algust oli aluskate valmis, kuid siis pidi töö pooleli jääma, ilm läks niiskeks ning kivistiku polnud võimalik paigaldada. Samas aluskatte ehitamiseks olid tingimused ideaalsed. Saare sõnul algavad tööd taas kevadel, mil teed hõõveldatakse ning pinnatakse ning kui ilm lubab, siis jaanipäevaks on 5,9 km teid saanud peale mustkatte.

Ning kokkuvõttes on tööde edasilükkamine ka hea, sest nii saab aluskate tiheneda ning lõpptulemus tuleb parem.

Anu Saare

ist ka mustkatet paigaldada, kuid teediga. Foto Ragnar Anniko

Inspektorid avastasid Manilaiu ümbrusest hulgaliselt salavõrke

◆ Keskkonnainspektsooni Pärnumaa inspektorid avastasid septembri kesk- Manilaiu ümbrusest 133 tähistamata ja märgistamata ehk ebaseaduslikult püügile seatud nakkevõrku.

Kõik nakkevõrgud olid lubatust väiksema silmasuurusega.

Võrgud asetsesid kaheksas jadas, neist kõige pikemas oli kokku 40 võrku, teatas keskkonnainspektsooni.

Keskkonnainspektsooni Lääne regiooni peainspektori-nõuniku Enn Keemani sõnul on Manilaiu ja Kihnu ümbruses salavõrkudega pidevalt probleeme.

Sellist massilist rikku- mist ehk nii suures koguses salavõrke ei ole teistes Lääne regiooni piirkondades tuvastatud.

9. septembril avastatud püünised olid tõenäoliselt üsna hiljuti püügile seatud.

Võrkudes olnud elujõulised kalad lasti vette tagasi. 72 kilo kala realiseeriti ning saadud tulu läheb riigituludesse.

Püügilt eemaldatud võrgud esialgu hoiustatakse, hiljem lähevad need hävitamisele.

Nädal varem eemaldasid inspektorid Manilaiu juurest 22 ebaseaduslikult püügile pandud võrku.

Et Manilaiu ja Kihnu ümbruses on salavõrgud jätkuvalt suur probleem, kavatseb keskkonnainspektsooni selles piirkonnas järelevalvet veelgi tugevdada.

Kihnu Leht

Kas väikesaare kalur on väl

Kuidas näed Sina Eesti ja eestimaalaste tulevikku? Kas meie riik õitseb ja meie inimesed on õnnelikud? Mina tahaksin küll seda näha, aga paraku ei suuda ka läbi roosade prillide sellist kuvandit luua.

Kurvaks tegev reaalsus on pigem vastupidine, sest mitte enam aastate, vaid isegi kuude ja nädalatega läheb Eestimaal elava tavalise inimese elu raskemaks ja keerulisemaks.

Jutt MASU möödumisest tundub kentsakas, sest elektrit ja mootorikütuse hinnatõusud rebivad meid halastamatult kriisi musta augu poole.

Ei ole saladus, et kui soomlased käivad Eestist alkoholi viimas, siis meil on juba praegu mõnede toidukaupade hinnad põhjanaabrite omadest kõrgemad.

Sellise tempoga hinnarallit jätkates paneme varsti tervele Euroopale pika puuga ära, palgad jäävad aga nähtamatusse kaugusesse. Paljudel on juba püksirihmad eelviimases ja viimases augus ja kokku hoida pole enam kuskilt.

Pensionäride arv kasvab ja töajuliste inimeste arv, kes pensioniks vajalikke eurosid teenivad, kahaneb.

Ükskõik mida näitab statistika, me näeme enda ümber, kuidas aina rohkem ja rohkem noori seab oma samud ja sihid muudesse riikidesse. Väga paljud loovad pered ja jäävadki päriks välismaale.

Mõelge korraks enda tutvavate peale ja tehke väike ülevaade, lugege kokku kõik, kes teie tutvavatest on piiri taga ning olen kindel, et see arv on muljetavaldav.

Muidugi tuleb kasuks kogemuste omandamine ja oma silmaringi laiendamine, eeldusel, et pöördutakse koju tagasi ja kasutatakse mujal õpitut ja kogetut Eesti riigi ja rahva hüvanguks.

Eesti saab aga korvamatu kahju osaliseks, kui meie

maksumaksja raha eest omandatud haridust ja teadmisi rakendatakse kusagil mujal.

Mõttetud keelud

Kas Euroopa Liit toob meie õuedesse päikese ja inimeste hingedesse õnnetunde? Tahaksin seda uskuda, aga ei suuda.

Kas Euroopa Liit erineb üldse millegi poolest Nõukogude Liidust?

Olen kogu aeg olnud arvamisel, et ükski selline riikide kooslus ei püsi kaua ja võrdsest ei tasu selliste liitude puhul üldse rääkida. Muidugi oli Eesti-suguse väikeriigi ainus võimalus liituda nii Euroopa Liidu kui ka selle ühishaha euroga, aga väita, et sellega olemis tuleviku suhtes igati kindlustatud, on kindlasti lühinägelik.

Tahtmatult tekib küsimus, kas Euroopa Liit erineb üldse millegi poolest Nõukogude Liidust?

Mina küll erilist vahet ei näe, samasugused imelikud ja tükati lausa lollusele kalduvad direktiivid tulid punaparunite ajal ja tulevad ka nüüd ülevallatult riburadapidi täitmiseks alla.

Siit tekib küsimus, kas veel üldse eksisteerib Eesti vabariik? Eesti riik küll, aga kas ka vaba riik?

Julgen selles kahelda. Kui paljudes, ja kas üldse, küsimustes on Eesti-sugune väikeriik oma otsustes vaba? Kas ja kui palju arvestavad suurriikide esindajad meie saadikuid?

Mureliku huviga paneb ootama, mis meil järgmisena ära keelatakse. Triikimine, tolmu võtmine tolmuimejaga ja hõõglambi valgusel lugemine tuleb jätta minevikku.

Trükin praegu seda kirja vii-

mase 100 W pirni valgusel, kui see läbi läheb, siis tuleb vist küünal võtta, sest säästupirnide kasutamise tagajärg on üha tugevamad prillid. Olen küll kuulnud räagitavat LED-pirnidest, aga pole neid veel kaubandusest leidnud, vähemalt selliseid mitte, mida lakke keerata.

Väikesaare elanikena löi meid eriti valusalt, kui keelati ära vene päritolu lennuk AN-28, mis mahutas 18 inimest ja nende pagasi.

Nüüd kurseerivad talvekuudel Kihnu ja Ruhnu vahel piskised brittide valmistatud lennukid, võttes korraga peale 6-8 inimest, tekitades sugugi mitte vähem müra kui AN-28. Samas, kui enne pidi sama koguse inimeste veoks kuulma müra üks kord, siis nüüd tuleb seda teha kolm korda.

Võite väita, et äkki pole vene tehnika nii turvaline, siis selle väite kummutamiseks on mul kindel argument. Me keegi ei mäleta, et eelpool mainitud vene lennukit tuli saare peal remontida, küll aga oli vähemalt üks selline juhused brittide lennukiga. Vajalike tööriistade puudumisel kasutati minu auto tööriista komplekti.

Ebavõrdne püügiseadus

Selle pika sissejuhtusega tahtsin jõuda põhiprobleemi juurde. Olete kindlasti lugenud ja kuulnud sellest, et Kihnu ja Manilaiu ümbrusest korjatikeskkonnateenistuse poolt välja ebaseaduslike nakkevõrke. Miks see nii on?

Agasellepärast, et Eesti valitsus kas ei suuda või ei taha muuta kalapüügiseadust kõigile võrdseks. Eesti vabariigi põhiseadus sätestab: Kõik on seaduse ees võrdsed.

Kedagi ei tohi diskrimineerida rahvuse, rassi, nahavärvuse, soo, keele, päritolu, usutunnistuse, poliitiliste või muude veendumuste, samuti varalise ja sotsiaalse

jasurev liik?

seisundi või muude asjaolude tõttu.

Ahvenapüüki Liivi lahel reguleeritakse alammõõduga, mis ahvenal on 16 cm ninast sabauime keskmiste kiirte alguseni või siis 19 cm ninast sabauime lõpuni. Sellega võiks asi piirduda, aga ei.

Meid piirab veel silmasuurus, mis praeguse seaduse kohaselt on 70 mm.

Miks ma ütlen meid, aga sellepärast, et nakkevõrk on meil ainuke arvestatav püügivahend.

Ahvenat, mis läheb mõõtu on võimalik püüda 54 mm. võrguga ja sellest tulenevalt oleme arvamusel, et meid diskrimineeritakse praeguse kalapüügiseadusega. Juba aastaid taotleme võrgusilma vähendamist 70mm-lt 60mm-le, aga tagajärjetult.

Meile jääb arusaamatuks, miks võivad kõik teised püügivahendid püüda ahvenat mis on 19cm pikk, meie peame aga püüdma ca 26-sentimeetrist ahvenat.

Ei jätku kassilegi

Kõige hullem, et mõistlikku seletust sellele ei ole antud. On mainitud midagi teadlaste katsepüükidest ja teiste kalade noorjarkude sattumisest võrku. Me oleme näinud igal aastal, kuidas teadlased oma katsepüüke sooritavad.

Ei oskagi muud teed leida, kui sure nälga või riku seadust.

Juulis, kui vesi on soe, suulistavad oma võrkudega kaldaääres madalas vees ja siis on seal võib-olla tõesti ka muid kalu. Kalurid püüavad aga sügavas, kus noorjärke pole.

Samuti on suvekuud kõige tagasihoidlikuma püügiga, sest seoses soojade ilmadega on probleemne kala kva-

liteedi säilitamine. Me ei ole näinud aga teadlasi kevadel ja sügisel, kui on põhilised püügiajad, sest eks siis on jah ega saa merel päikest võtta.

Praegusel ajal pole isegi nii palju kaaspüüki, et kassile anda, aga keda see huvitab. Keskkonnaministeeriumisistuvad inimesed, kes paraku ei saa või ei taha saada aru meie murest.

Meil ei ole võimalik tegeleda muu alaga kui kalapüük, sest saared on väikesed ja laiemale tegevusele seab oma piirid logistika.

Muude püügivahendite kasutamine on samuti raskendatud seoses merepõhja ja kliima eripärale.

Ja ei oskagi muud teed leida kui sure nälga või riku seadust.

Välismaale minekuks nagu ka juba hilja.

Keskkonnaminister lubas küll kevadel, et tuleb suvel Kihnu saarele ja arutame neid küsimusi, aga lubaduseks see jäigi.

Vanasõna ütleb küll, et: „Hea mees, kes lubabki“, aga kahjuks ei vii vanasõnad meie elu edasi.

Tahaks küll lõpetada positiivse sõnumiga, aga kalanduse vaatevinklist ei leidnud midagi, küll aga peame olema tänulikud Eesti valitsusele selle eest, et meid ei ole tabanud Kreeka, Iirimaa ja veel mõnegi teise saatus.

Meil võib olla raske, aga mitu korda raskem oleks siis, kui riigi jalad nõtkuvad. Seni kuni Eesti riik püsib kindlalt jalgel, püsime ka meie ja see on kõige tähtsam.

Ja ikkagi kutsun ma meie ministreid ja riigikogulasi maale tagasi veendumaks, et reaalne elu erineb kõvasti sellest, mis sealt kõrgustest paistab.

Vähemalt kolmandat, aga kahjuks viimast põlve kalur

Mihkel Leas

PS. Artikli kalandust puudutav osa ilmus Eesti Päevalehes 23.09.2011 arvamuste rubriigis.

Augustikuisest rahvaküsitlusest

Augustikuus viisime Kihnu elanike seas läbi küsitluse, mis puudutas Kihnu valla arengukava ja üldplaneeringu koostamist.

Vastajaid oli kokku 40. Nendest naised moodustasid 58 protsenti. Kõige rohkem vastajaid oli vanuses 21-40, neile järgnesid 41-50 aastased. Järgnevalt toon välja kokkuvõtte mõningastest vastustest.

Küsimusele – milliste valdkondade arendamine Kihnu vallas on kõige olulisem, märgiti kõige ebam tervishoiu ja ettevõtluse arendamist.

Teisele kohale tuli põllumajandus ja kolmandale tootmine, ühendusteed ja meelelahutus. Neljandana mainiti kõige enam vee- ja kanalisatsiooni valdkonda ning üldist heakorda.

Need tulemused kattuvad ka kevadel üldkogul läbi viidud swot-analüüsi tulemustega.

Erinevuseks saab ehk pidada vaid tervisehoiu valdkonna tugevamat esiletõstmist augustikuises küsitluses.

Konkreetsete asjadena tuntakse Kihnu saarel kõige enam puudust sularahautomaadist – seda mainivad 40 % vastanuist.

Kuid lisaks sellele leitakse, et saarel peaks olema aastaringnes öögiikoht/kohvik, avalik WC ja noortekeskus.

Kõige positiivsemaks kohaks peetakse Kihnus nõ kultuurikeskust, kus asuvad muuseum, kool, rahvamaja ja kirik. Tihti mainiti ka Rock City ja Linaküla randa.

Kõige negatiivsemaks peetakse sadama ümbrust ja Kurase ristmikki. Inimesed tegid ettepaneku majaka ja selle ümbruse paremaks kasutuseks näiteks söögikoha, puhkeala, loo-

duskeskuse, turismikeskuse, paadisilla või telkimisala.

Teine piirkond, mis vajakas arendamist on kindlasti sadamaala. Vastajad sooviksid seal näha infopunkti, kohvikut, ettevõtteid, veesporti võimalusi jne.

Avalikud lõkke- ja pikniku kohad võiksid enamuse arvates asuda majaka ümbruses, Rock City juures ja vanarahvamaja platsil.

Kihnu saarel tuntakse kõige enam puudust sularahautomaadist.

Ehitust puudutavale küsimusele vastates jäid enamused (85 %) inimesi arvamusele, et uute hoonete arhitektuur peaks olema kesk-konda sobituv ja sarnane olemasolevaga, majapidamiste arv võiks küll suureneda, kuid säilima peaks ajalooline asustusmuster ja –tihedus.

Paljude vastajate arvates võiks võimalik olla üksnes vanade talukohtade taastamine, kuid osaliselt võib kasutada ka põllumajandusmaad (näiteks suuremate teede äärde planeerida ka uusi elamumaid).

Küsitluse tulemustest on palju kasu arengukava ja üldplaneeringu koostamisel.

Vastajate vahel loositi välja kolm inimest, kes saavad 30 eurose apteegi kinkekaardi omanikuks. Nendeks on Urve Haasma, Virge Buravkov ja Tõnu Kõster. Kinkekaardid saab kätte Kihnu vallavalitsusest sekretäri käest.

Täname kõiki vastajaid!

Mari Mets

Kihnu vallavalitsuse arendusnõunik

Kas uus koolimaja tuleb?

Viimasel ajal levib kuuldu, et suure hurraaga plaanitud uue ja uhke koolimaja ehitusplaani on pandud kalevi alla, sest raha ei ole ning koolis jääb lapsi aina vähe- maks ning koolimaja po- legi mõtet ehitada. Valla- vanem Ingvar Saare, on see nii?

Ei ole midagi kalevi alla pa- nud ja koolimaja ehituse et- tevalmistusega tegeldakse. Eelprojekt on vastu võetud ja põhiprojekti tegemine käib.

Projekteerimine läheb maksma 42000 eurot (660 tu- hat krooni), millest 32000 eu- ro (500 tuhat krooni) on toe- tus ja ülejäänud 10000 eurot (160 tuhat krooni) tuleb valla eelarvest.

Kui projekt on 2012. aasta alguses vastu võetud, saa- me teada ehituse hinna ja hakata tegelema konkreetse- malt rahastajate otsimisega.

Ka praegu oleme teinud mitmeid rahastamistootlusi,

Uuest koolimajast tuntakse kõige enam puudust talvel, mil lisaks ruumipuudusele kimbutab ka külm.

aga siiani ühtegi positiivset vastust pole tulnud.

Igal pool, kus oleme taot- luse teinud (KOIT kava ja CO2 kvoodi müügist saadav raha) oleme joone all, nii et mingit käegakatsutavat ra- hastamisvarianti praegu ei ole.

Eks siis tuleb minna niiöl- da tuurile, et seda raha kus-

kilt välja ajada.

Aga algusest peale on tea- da, et raha saamine on kee- ruline, seega ei saa vaadata naiivsete silmadega taevase ja öelda, et kolme aasta pärast on koolimaja valmis.

Võimalusi rahastajate leid- miseks on Euroopa Liidu fon- didest, CO2 kvoodi müügist saadav raha, riigieelarveli-

sed eraldised või siis peab vald laenu võtma.

Kõik variandid on võimalikud, kuid nende tõenäosust ei julge praegu pakkuda.

Uut koolimaja on kindlasti vaja. Kõige põletavam põh- jus on ruumiprobleem, sa- muti on murekohaks tehnilis- ed põhjused.

Küsis Anu Saare

Kihnu muuseumi foto- näitus rändas Pärnusse

Aprillikuust alatest Kih- nu muuseumi seinu ilmestanud Helene Gjelstadi fotonäitus “Suur süda, tugevad käed”, kus on välja pandud Kihnu ja Mani- ja eakate naiste portreed, avati 4. oktoobril Pärnu Uue Kunsti Muuseumis.

Norra fotograaf Anne Hele- ne Gjelstad on jäädvustanud viimasel kolmel aastal Kih- nu ja Manija auväärsesse ika- ja jõudnud naiste elu ja rik- kalikkukultuuripärandit, mil- le kandjaks nad on.

Traditsioone au sees hoi- des kannavad nad vanade kommete kohaselt endiselt rahvarõivaid ja annavad jä- reltulevatele põlvedele eda- si oma käsitööoskusi, tutvus- tab uue kunsti muuseum väl- japanekut.

Gjelstadi kirk on pildista-

da inimesi, teha portreesid, moe- ja dokumentaalfoto- sid. Ta jäädvustab ka elus- tiili, ilukunsti, maastikke ja eraprojekte.

Portreede eest on norralan- na pälvinud tunnustust Nor- ra fotograafide liidu iga-aas- tastel rahvuslikel konkurs- sidel. Möödunud aastal võit- tis ta kuldse auhinna võistlu- sel “Gullsnitt 2010”, kus osa- les kuue Kihnu ja Manija nai- se fotoga.

Fotonäitus avati esimest korda Kihnu muuseumis tä- navu 24. aprillil. Kihnu Pär- nu uue kunsti muuseumis jääb näitus avatuks 29. ok- toobrini.

7. oktoobril avatakse Kih- nu muuseumis Jaan Rõõmu- se fotonäitus „Erakordne Kihnu“.

Kihnu Leht

Eakatepäeval külastasid eakaid Saepuru Sass ja Vinkli Aadu

Eakatepäeva kontsert kujunes lustlikuks ja töi päevakangelastel naeratuse näole. Foto: Helder Põlluste

1. oktoobril tähistati Kihnu rahvamajas rahvusvahelist eakatele pühendatud päeva meeleoluka peoga.

Ürituse kava oli mitmekesine: pärast vallavanema ja volikogu esimehe tervitusi kõlas lauluansambli tervitus ja mis veel eriti atraktiivne – külla olid tulnud Saepuru Sass ja Vinkli Aadu (Felix Kark ja Elmar Trink).

Saepuru Sass ja Vinkli Aadu olidki päeva naelaks oma lõbusate luuletuste, laulude ja naljalugudega. Publiku ja esinejate vahel tekkis kiiresti mõnus ja pingevaba õhkond, millest tulenevalt võib

öelda, et kogu üritus läks korda.

Oi tunda, et eakatele pidu meeldis. „See on meie eale lihtne ning sundimatu. Meie sugused ei tahagi masinamuusikat, sellest tehnilist... need võimendustega esinemised võtavad esineja oskused ära.

Me oleme harjunud koos olema. Ma soovin, et me kõik õnnelikud oleksime. Selles pärast me koos käimegi – kirikus ja rahvamajas. Hea, et meil on sellised eestvedajad, kes selliseid üritusi korraldada tahavad,“ kirjeldas Kaevandu Leili oma muljeid eakate päeva üritusest.

Kristin Mei

Õhtuleht kehtestas Amaliele uppumismõõded

◆ Kuigi Õhtulehe sünged ja iga hinna eest skandaali otsiva esikaaned ja kollane sisu on ammu teda, on nad nüüd eriti vaenulikuks läinud.

Millegipärast leiavad nad, et Kihnu sõitvad inimesed peaks ära uputama ja seepärast on laevadele kehtestatud uppumismõõded.

Häda on ainult selles, et Amalie ei vasta neile nõuetele ning püsib jätkuvalt uppumatuna.

Ning vaene Õhtuleht ei saa oma süngete uudiste jada jätkata.

Lugege ise: Õhtuleht 27. 08. 2011 annab teada:

SEGADUS: V

«Uus praam on meile lausa hädavajalik,» kinnitab vormsilanna Riima Koch. Laevaehitusfirmade konflikti tõttu võivad Vormsi ja Kihnu elanikud ammu lubatud uutest praamidest hetkel aga vaid und näha.

Selle aasta 18. aprillil kuulutas veeteede amet välja riigihanke kahe reisiparvlaeva ehitamiseks. Sel-

PAREMAT POLE: Uute laevade ootuses peavad kihnlased leppima uppumismõõdetele mittevastava pisikesega Amaliaga.

SEPTEMBER VALLAVOLIKOGUS

◆ Määrati Andres Preele kuuluva katastriüksuse jagamisel moodustatud maaüksuste koha-aadressid ja sihtotsarbed;

◆ Kehtestati müügipileti hinnad ja müügipileti vorm. Hinnad ning vorm kehtivad juhul kui tänava- või turukaubanduse korras või avalikul üritusel tegutseb kaubanduse korraldajana vallavalitsus. Määrusega on võimalik tutvuda Kihnu kodulehel (www.kihnu.ee).

SEPTEMBER VALLAVALITSUSES

◆ Hõljukikuuri ehitustööde omafinantseeringu katmiseks eraldati valla eelarve reservfondist 2862,50 eurot;

◆ Toivo Sulele väljastati kirjalik nõusolek garaaži püstitamiseks Rootsiküla küla Uuda katastriüksusele;

◆ SA Kihnu Kultuuriruumi toetati 1569,31 euroga festivali Kihnu Mere Pidu 2011 korraldamisega kaasnenud kulude katmiseks;

◆ Kihnu vallas Rootsiküla külas asuva Randli elamu teenindusmaaks määrati 3357 m²;

◆ Muudeti Kihnu Vallavalitsuse 30.07.2010.a korraldust nr 131;

◆ AS-le Saarte Liinid väljastati kasutusluba Kihnu sadama kaile nr 3;

◆ Algatati Kihnu vallas Linaküla külas kinnisasjaga liitmiseks sobiva maa erastamise menetlus;

◆ Määrati Elisabeth Nielsenile õigusvastaselt võõrandatud maa tagastamisel piirid ja pindala plaani- ja kaardimaterjalide alusel;

◆ MTÜ-le Kihnu Mere Selts väljastati kasutusluba Lemsu küla Muuli katastriüksusel ja Linaküla küla Kooli katastriüksusel asuvate välikaartide kasutamiseks eksponeerimisotstarbega rajatistena;

◆ Vallavanem Ingvar Saare lubati alates 10. oktoobrist seitsmeks kalendripäevaks põhipuhkusele.

Vallavanema puhkuse ajal asendab teda arendusnõunik Mari Mets, kelle-

le makstakse lisaks tema enda palgale vallavanema asendamise päevade eest lisatasu arendusnõuniku ja vallavanema palgavahe ulatuses;

◆ Kihnu Rahvamajale otsustati üle ja kasutusse anda põhivarad, bilansivälised vahendid ja osad jäätmejaam-teenokeskuses asuvad jõusaali ruumid;

◆ SA Kihnu Kultuuriruumi toetati 2350 euroga Metsamaa talu rekonstrueerimisprojekti omafinantseeringu osaliseks katmiseks;

◆ Uusmaja korter 8 omanikujärelevalve teostajaks valiti Tregeron osaühing;

◆ MTÜ-le Eesti Apoistlik-Õigeusu Kirik väljastati ehitusluba kiriku katuse ja tornikiivri rekonstrueerimiseks.

Kihnlaste silmad said kontrollitud

◆ 17. ja 18. september olid kihnlastele jälle rõõmupäevad, mil AS Lupree/Eagle Visioni silmaarstid võtsid vaevaks meie saart külastada. Seekord juba kolmandat korda.

Silmi kontrollisid dr. Küllike Heinloo ja optometrist Kadi Vahter. Prillitellimusi vormistasid Rocca al Mare kaupluse juhataja Anu Jõe, tootmis- ja ostudirektor Marta Port ning optik Heigo Randkivi. Ja nagu eelmiselgi korral, juhatasid vägesid Kersti ja Andres Pree.

Kahel päeval teostati kokku 130 silmakontrolli – 43 last ja 87 täiskasvanut ning määrati kokku 64 paari prille 52 inimesele. Tohtrite sõnul on Kihnu laste silmad suhteliselt heas seisus. Seevastu täiskasvanute silmade olukord nii hea ei ole, kuid oli ka neid, kes prille ei vajanud või sobis veel olemasolev prillipaar.

1. oktoobril jagasid Heigo Randkivi ja Kersti Pree juba valmis prillid ka rahvamajas inimestele kätte. Painutati ninapatju ja prillisangu ning imetleti peegli ees, et kõik sobiks nii kui peab. Prillid olid tavapärasest hinnast poole odavamad. Sotsiaalibi korras said täiesti tasuta välja jagatud 8 paari prille täiskasvanutele ja 1 prill lapsele.

Heategevuskuludesse kandis AS Lupree/Eagle Vision 2964 eurot.

Esimest korda kontrollisid Eagle Visioni silmaarstid kihnlaste silmanägemist 2004. aastal. Siis kontrolliti 104 täiskasvanu ja 51 koolilapse silmi ning kokku määrati 70 paari prille. Järgmine kord võiks olla paari aasta pärast.

Ene Laine

Hõbedane tuletõrjeklass

Kui Kihnu 6.-7. klassi õpilased panid eelmisele kooliaastale mõnusa punkti ohutuslaagris võidetud teise kohaga, siis uus kooliaasta algas vahepeal 8. klassi jõudnud samade õpilaste jaoks hõbemedaliga vabariiklikel tuletõrjemängudel.

8. klassi õpilased Angelika, Krislin, Aivo, Robin ja Rünno ning aasta noorem Karmo (kuueliikmelist võistkonda on võimatu kokku panna, kui klassis õpib 5 last) käisid septembri keskel koos Kihnu päästekomando pealiku Ago Laosega Türi tuletõrjemängudel. See on iga-aastane võistlus, kuid erinevatel aastatel erinevad klassid osa võtavad.

Nii Ago kui õpilased võtsid asja tõsiselt ning enne võistlustele sõitmist harjutasid kaks korda alasid, mis Türi kavas olid.

Võistlused toimusid 15. septembril ehk sellel kõige tuulisemal nädalal, mil poolteist päeva laevad ei sõitnud. Selleks hommikuks oli aga tuul parasjagu nii palju vaibunud, et lapsed said tuletõrjespordimängudel ära käia.

Ago sõnul olid lapsed väga tublid, osavad ja kiired – eks

seda näitab ka üleriigiliste võistluste teine koht.

Kuidagi ei saa mööda väikese Kihnu kooli eripärast: kui suurtes koolides valitakse võistlustele tugevamad või nutikamad, siis Kihnus läheb kogu klass.

Tulemused aga näitavad, klassis õpivadki ainult tugevad või nutikad. Esikohale kaotati mõne sajandiku sekundiga.

Muljeid vahendab **Aivo Must**:

Me ei saanud oma peast välja mõtet, et läheme Türi võistlеме ja võitma.

Autoga sõitsime Munalaiust Türi umbes kaks tundi, selle aja jooksul me sõime, naersime, magasime ja ärkasime. Juba ainuüksi sõit oli lõbus ja seepärast töötas kogu võistlus lõbus tulla.

Kui me kohale jõudsime, oli seal juba palju rahvast ja hakkasimegi kohe võistlema. Enne toimus veel avamine ja tõrvikutega rongkäik.

Rünno alustas võistlust juba kohe eduga. Pistis startist plagama nii, et tuli taga, hüppas kähku üle takistuse ja andis teatepulga edasi Angelikale.

Edasi läks meil samuti hästi: Angelika jäi küll natuke konkurendist maha, aga Kris-

lin tegi selle tasa.

Siis oli kord minu käes, pistsin jooksma kaks voolikut käes, pidin jõudma jagajani.

Ühe otsa pidin sinna ühendama, edasi jooksma, siis vooliku teise otsa joatoru külge panema, seejärel ära võtma ning teate edasi andma. Sedasi ma ka tegin.

Robin ja Karmo said ka väga hästi hakkama. Robin pidi jooksma tulekustutiga tuleni, selle ära kustutama ja teatepulga Karmole edasi andma, kes pidi sirgest redelist üles jooksma.

Muide, ta jooksis Eesti rekordimehe vastu, aga lõpetas ikka varem, sest meil oli juba edumaa sees.

See oligi esimene võistlus, kus saime teise koha. Siis tuli mootorpumba võistlus, kus jäime jällegi teiseks.

See võistlus oli veelgi kergem – mina jooksin ja ühendasin ainult torusid, teised poisid tegelesid pumbaga ja tüdrukud sihtisid palle, et neid pulga otsast veega maha lasta.

Kuigi alguses öeldi, meile, et saime 3. koha, teadis Ago, et tegelikult oleme teised ja läks asja uurima. Saimegi ikkagi teise koha! Meile kõigile meeldis see reis väga.

Kihnu Leht

Ahjud ja pliidad korda

Pämus põhjustas valesid ehitusvõtteid kasutanud ning tuleohutusnõudeid eiranud majaoomanik omaenda kodus tulekahju.

Esiteks oli puidust seinaroovitus paigaldatud liiga lähedale läbi maja seina jooksvale korstna ühenduslõõrile ning ka isolatsiooni kiht oli liiga õhuke.

Teiseks põletas omanik korstnas pigi, mille tagajärjel tõusis ühenduslõõri temperatuur tavapärasest kõrgemaks ning süttas seinaroovituse. Tuli levis elumaja seina sees kuni katusealuseni välja. Pigi põletamist tohib teha ainult kutseline korstnapühkija rangelt ohutusmeetmeid jälgides.

Selle 7. septembril Audru vallas puhkenud tulekahju valguses on paslik enne aktiivse kütteperioodi algust meelde tuletada põhitõed, mida ahjude, kaminade ja pliitide juures jälgida. Esimalt tuleks lasta kogu küttesüsteem enne kütteperioodi üle vaadata: nii küttekolde, soojamüüri, viimalõõrid kui ka korsten.

Soovitan seda teha kutselisel korstnapühkijal, kel on ette näidata kutsetunnistus. Nimelt toimis eelmisel aastal seadusemuudatus, mille kohaselt tohib teenustöona küttesüsteemi puhastada ainult kutsetunnistusega korstnapühkija.

Siinkohal selgituseks, et eramus tohib omanik enda tarbeks ka ise küttesüsteemi puhastada, kuid kord viie aasta jooksul peab seda tegema kutseline korstnapühkija, kes annab ka kogu süsteemile üldhinnangu ning väljastab korstnapühkimise akti, mida tuleb säilitada kuni uue akti väljastamiseni.

Samas soovitan eramaja omanikul kutsuda korstnapühkija juba sel aastal, mitte jääda ootama viie aasta möödumist. Omanik saab kutselise korstnapühkija tööd kõrvalt jälgida ja esitada küsi-

musi oma küttesüsteemi eripärade ja puhastamise kohta, et juba järgmisel aastal oma ahju/pliiti spetsialisti näpunäidete järgi ise puhastada.

Kujutelm, et korstnapühkimistööd piirduvadki ainult korstna puhastamisega tahmast, on vale. Iga küttesüsteem on unikaalne oma ühenduste poolest ja tema eripäradega kurssi viimiseks on hea professionaali nõuane.

Tihti on tulnud kohata väärarusaama, et ka korterelamutes tohib küttesüsteemi ise pühkida. Mitme korteriga majja, alates paariselamutest, tuleb kutsuda alati kutseline korstnapühkija. Kaasa arvatud siis, kui korterimajas on soojatootjateks tahke-, gaasi- või vedelkütusel küttekolded.

Korstnapühkijal tuleb puhastada ka korteritesse jäävad küttekolded, soojamüürid ja viimalõõrid. Mitte nii, et korstnapühkija puhastab ainult korstna ja küttekolde puhastab korterioomanik ise. Korstent tuleb pühkida nii

tihti, et tahmapõlengut ei teki. Seadusandluse mõistes tuleb küttesüsteemi puhastada kas kasutusjuhendis ette nähtud sagedusel või kui kasutusjuhendit ei ole, siis vastavalt vajadusele, aga mitte harvem kui üks kord aastas.

Ka pottsepa poolt laotud küttekoldele peab pottsepp määrama puhastussageduse. Seejuures peab pühkimis-sagedus välistama tahmapõlengu ohu.

Kuna küttesüsteemid on väga erinevad ning samuti ka nende kasutusaktiivsus, siis ongi puhastamissagedus otseselt nende kahe teguriga seotud.

Kusjuures tuleb rõhutada, et tahmapõlengu tekkimisel on juba tuleohutuse nõudeid rikutud.

Lisaks kujutab kontrollimatu tahmapõleng, mis on oma iseloomult juba lokaalne tulekahju, endast väga suurt ohtu ning võib viia kogu vara hävinemiseni.

-Küttekollet saab puhastada aastaringelt. Oluline

on, et tagatud oleks nii juurdepääs katuse kaudu korstnale kui ka ruumidesse, kus asuvad küttesüsteemi osad.

-Kutseliste korstnapühkijate kontakte saab päästeala infotelefonilt 1524

-Kutseline korstnapühkija annab tehtud töö kohta akti. Akt annab tehtud tööle garantii. Akti võivad hiljem küsida nii tuleohutuse inspektorid kui kindlustus.

-Korraliku ja kuiva küttematerjali kasutamine säästab küttesüsteemi eluiga ja kütmine on efektiivsem. Kõige parem on kütta lehtpuuga. Prahti ja sünteetilisi materjale ei maksa küttekoldes põletada.

-Kõige ohutum on kütta üks ahjutäis korraga. Väga külma ilma korral tuleb kütta mitu korda päevas, mitte ühe kütiskorraga mitu ahjutäit korraga.

Kütta tuleb lahtise siibriga, lastes puudel täielikult ära põleda ja alles siis siibrid sulgeda.

Indrek Laanepõld,
järelevalve teenistuse juht
Lääne-Eesti päästekeskus

Kooli- majas toimus võimu- vahetus

Õpetajate päeval toimus koolimajas täielik võimuvahetus- selle haarasid 9. klassi õpilased ja tavaliselt õpetajaametit pidavad persoonid tagandati õpilaseseisu- ssesse.

Oma ainukest päeva õpetajana kasutati targalt: koolis oli kord majas, tunnid toimusid, ülimalt šikk ülikonnaga direktor Keneth Lepa korraldas aktuse, kus tänas oma kolleege ja kiitis õpilasi. Tegelikud päevakangelased ehk siis õpilaseks saanud õpetajad pidid tegema eksami, mille küsimused olid 9. klassi programmist.

Õpetaja Lauri Leas oli kokku pannud sellise pähkli, et kahed ja ühed lendasid ning läbikukkujaid ja istumajääjaid oli kõvasti.

Aga nii palju seletuskirju, nagu direktor Lepa sel päeval lolusi tegevaid „õpilasi“ sel päeval kirjutama pani, pole Kihnu koolis enne kirjutatud. Eks need „õpilased“ ikka üritasid lolusi teha ka. **Kihnu Leht**

KIHNU EHITUSKUNST ELAGU EDASI!

Kihnu Kultuuri Instituut kutsub reedel, 14. oktoobri kell 18.00 Manija Saarekeskusesse või
laupäeval, 15. oktoobril kell 11.00 Kihnu rahvamajja,
kus leiab seekord kindlasti aset konverents
KIHNU EHITUSKUNSTI TRADITSIOONID JA TULEVIK.

ETTEKANDED:

Elo Lutsepalt (Eesti Vabaõhumuuseumi maa-arhitektuuri programmi juht) Lääne-Eesti ja saarte ehitusloo uurimisest,
Piret Õnapuult (Eesti Rahva Muuseumi teadur) Kihnu ehitustraditsioonidest nii ERM-i kui Kihnu Muuseumi kogude põhjal,
Heiki Pärdi (EVM teadusdirektor) ja **Mark Soosaare** (KKI nõukogu esimees) uurimused muhulaste 700-aastasest kivi-ehitustraditsioonist,
Mari Mets (Kihnu valla arendusnõunik) ülevaade tänasest ehitussituatsioonist saarel ja uue üldplaneeringu koostami-

sest

Ümarlaud teemal “Kuidas hoida elus Kihnu ehitustraditsioone ja samas ehitada 21. sajandi elukeskkonda?” Osa-levad Kihnus ja Manijas uusehitusi projekteerinud ning rekonstruktsiooniprojekte koostanud arhitektid. Kutsutud on Toomas Rein, Leonhard lapin, Ike Volkov, Jaak Huimerind, Jaak-Adam Looever, Tiit Raev, Ralf Tamm, Riho Jagomägi, Enn Parker, Vilen Künnapu jt.

Kõik kihnlased, kes kavandavad uusehitusi või olemasolevate hoonete ümberehitamist, on väga teretulnud meie konverentsile. Igäihel on võimalus sõna võtta ning oma arvamusi

Konverentsi korraldab Kihnu Kultuuri Instituut, toetavad Kultuurkapital ja Kihnu vallavalitsus.

KIHNU OSALEB FILMITALGUTEL

11. novembril 2011 kell 20:11 linastub üle Eesti igas maakonnas ja enam kui 80-s kinopunktis Filmitalgute rahvafilm **"Täitsa lõpp"**. Tegemist on erakordse esilinastusega, mis algab täpselt samal ajal kõigis maakondades ja kinopunktides.

Üks linastuskoht on ka Kihnu rahvamaja.

Tööta noored saavad tulla tasuta õppima palkmajaehitajaks või aednikuks

Novembrikuust saavad alustada Pärnumaa kutsehariduskeskuse Voltveti koolituskeskuses Tihemetsas aianduse ja palkmajaehituse kutseõpet 16-29-aastased noored, kes ei tööta ja on ainult põhiharidusega või katkestanud põhihariduse omandamise 2010/2011 õppeaastal või varem. Eesti Töötukassas arvel olema ei pea.

Õpingud on tasuta, neid rahastab meetme 1.3.1 „Kvalifitseeritud tööjõu pakkumise suurendamise” raames Euroopa Sotsiaalfond. Õppe- ja praktika ajal makstakse osalejatele stipendiumi, sõidutoetust ning tasutakse majutuskulud õpilaskodus. Õppima asujatele laienevad ka kõik õpilastele mõeldud soodustused. Lisaks on ette nähtud individuaalne ja grupisisene nõustamine praktikale suundumisel ja praktika ajal.

Õppetöö algab 8. novembril 2011 ja kestab 1 aasta. Õppegrupid moodustatakse aianduse eriala puhul 10 ja palkmajaehituse puhul 12 õpilasest.

Aianduse õppekava läbides õpitakse taimede paljundamist ja pookimist, praktilisi aiatöid, seda, kuidas kasutada aiatöömehinaid ning kuidas hoida korras aiatööriistu. Palkmajaehituse õppekava läbides õpitakse, kuidas valmib palkmaja alates kujunduse paberile panekust kuni maja valmimiseni. Sealhulgas õpitakse tundma ehitusmaterjale ja nende kasutusala; seinakarkassi, vahelagede ja põrandate ehitamist.

Samuti omandatakse teadmised palkmaja ehitusest: kasutatavad ehituspalgid; töövahendid; erinevad palkmajade konstruktsioonid ja ehitamise tehnoloogia.

Kui oled huvitatud või tead kedagi, kellele oleks antud projektides osalemisest palju kasu, siis võta minuga ühendust!

Rohkem infot: www.hariduskeskus.ee/projektid/noortele-tootutele.html

Kontakt: projektijuht Maarja Lenk,
maarja.lenk@hariduskeskus.ee,
tel 449 1062; 5 665 5063

Kihnu Viulifestival

7.-9. oktoober

Reede, 7. oktoober

kell 16 FESTIVALI AVAMINE,
pillitunnid huvilistele, õpitoad.

kell 19-23 VÕRO & KIHNU ÕHTU MUUSEUMIS.
Külas on Võromaalt pärit kuulsad luuletajad ja kirjanikud, lõõtspillimängijad ning viulidajad, näha saab kindanäitust. Avatakse Jaan Rõõmuse fotonäitus "Erakordne Kihnu". Pärast ootame kõiki seltsis mängmä ehk toimub reedeõhtune Kihnu jämm!

Laupäev, 8. oktoober

kell 11 SEMINAR, ettekanded Kihnu viulimängu tundjatele, hilisem arutelu.

Krista Sildoja - Rahvapärane viulimäng 20. sajandi Eestis, Kihnu viulidajate osa selles; Johanna-Adele Jüssi - Kihnu viulidajatest leiduvatest materjalidest arhiivides; Maarja Nuut - Jaan Palu stiil ja labajalad.

kell 15-18 VIIULIMÄNGU
ÕPITOAD - Kihnu viulilood.

Kristi Alas - Suzuki meetodi tutvustus laste pilliõppes.

kell 20 TANTSUÕHTU RAHVAMAJAS,
kus kõik soovijad ka üles astuda saavad.

PILET: 2 eurot täiskasvanu
1 euro õpilane

Peolt saadav tulu läheb Kihnu pillilaste toetuseks, uute pillide ja pillitarvikute ostmiseks.

Tantsuõhtu ajal toimub rahvamaja fuajees ka väike rahvusliku käsitöö ja toidu laat!

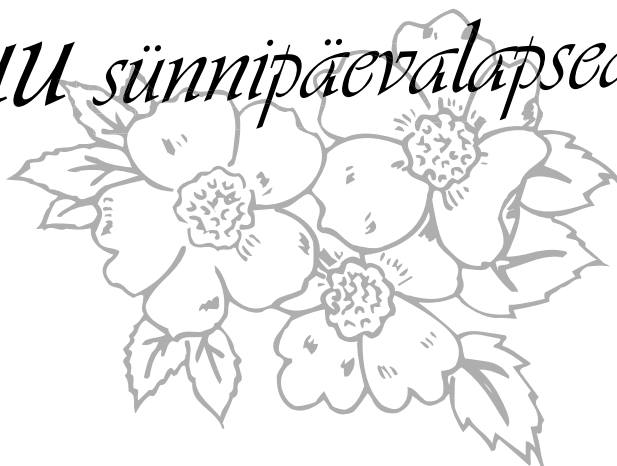
Pühapäev 9. oktoober

kell 10 ekskursioon külastele; õpitoad, koosmäng.

kell 12 supi söömine,
pillid kotti ja punuma.

Oktoobrikuu sünnipäevalapsed

2. oktoober

Alla Xiigajaan (Umba) 78

7. oktoober

Heino Laine (Tõnismäe) 76

8. oktoober

Aime Köster (Tõnni) 74

9. oktoober

Arne Vahkel (Antsu-Mihkli) 50

Leida Mätas (Laju) 65

12. oktoober

Anna Köster (Dihelga) 88

16. oktoober

Ella Leas (Lohu) 74

18. oktoober

Malle Kuldkepp (Turu) 72

24. oktoober

Alla Alas (Oja) 80

Mihkel Vesik (Nõbraku) 78

28. oktoober

Mihail Türk (Aava) 72

30. oktoober

Leili Sutt (Saarde) 79

31. oktoober

Lehti Vahkel (Laja) 71

Õnnitleme!

11. septembril 2011 sündis
Reene Lease ja Marko Kase
perre poeg Joosep Kase!

Oktoobrikuu rahvamajas

◆ 3.-9. oktoober
LEIVANÄDAL

◆ 7.-9. oktoober
**PILLILAAGER, VIULI-
FESTIVAL, LÕIKUSPIDU**
rahvamajas – korraldaja
Kihnu Kultuuriruum

LUGUPEETUD MTÜ SUURHALL LIIKMED!

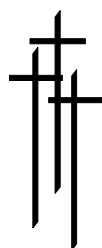
MTÜ Suurhall üldkoosolek toimub
Kihnu rahvamajas esmaspäeval,
10. oktoobril 2011 kell 12.00

PÄEVAKORD:

1. Teeme avaldused kalalava registrisse ja taotlused püügilubade saamiseks (Kaasa paadipassid ja mõõtekirjad. Viimati mõõdistatud paatidel on mõõtekirjad veel kätte saamata, saate need koosolekul.)
2. Arutame tööde üle, mis tuleks sel sügisel veel teha.
3. Plaanid ja tegemised Sigatsuaru lautris
4. Vaatame üle MTÜ tulud ja kulud
5. Räägime räimeliimidist ja nakkevõrgu silmast.
6. Jooksvad küsimused

Võtame aktiivselt koosolekust osa ja
ütleme oma sõna sekka.

MTÜ Suurhall juhatus

Lahkunud

ASTA KÖSTER
22.02.1936 – 28.09.2011